

[Gerda Møller.]

skolen en udelte skole, hvor eleverne i princippet holdes sammen i de oprindelige klasser igennem 8-10 skoleår, bortset alene fra de valgmuligheder, der knytter sig til de enkelte fag. Man afskaffer den afsluttende eksamen og indfører frivillige afgangsprøver i hvert enkelt fag.

Lad mig sige det straks: det konservative folkeparti kan ikke acceptere en skole, som ikke slutter med en måling af elevernes kundskaber. Prøverne, gerne på forskellige niveauer, bør afholdes af hensyn til eleverne, af hensyn til skolens funktion som en arbejdsplads og af hensyn til den arbejdsmotivation, der ligger i, at man skal stå til ansvar for sit virke. Vi vil også gerne være med til at overveje prøvernes antal, men at afskaffe den afsluttende eksamen uden at have noget bedre at sætte i stedet vender vi os imod. Vi er villige til også at se på prøveformen, så det sikres, at prøven tilrettelægges på en sådan måde, at enhver med rimelig tid og indsats kan klare den.

Den opbrydning af den bestående skolestruktur, som forslagsstillerne kalder indførelsen af den udelte skole også på de øverste klassetrin, finder vi ikke der er økonomiske forudsætninger for at gennemføre allerede nu. Der er ikke penge til de nødvendige planlægnings- og konferencetimer for lærerne eller den nødvendige vejledning og de tilstrækkelige støtteforanstaltninger for eleverne, og med de klassekvotienter, vi stadig væk må regne med, må det være indlysende for enhver, hvor svært det vil være for lærerne at give individuel undervisning til en klasse elever, der befinder sig på højst forskellige modenheds- og intelligensniveauer. Al erfaring siger os, at kan man ikke skaffe den nødvendige overensstemmelse mellem de pædagogiske mål og de midler, der stilles til rådighed, så giver det problemer, og dem har vi nok af i forvejen; hvorfor skal vi skaffe os flere?

Bestemmelsen om, at skolen nu skal formidle tilbud til eleverne fra 7. klasse og opetter om arbejde i virksomheder og institu-

tioner, uden at man i forvejen har sikret sig, hvorledes dette nærmere kan praktiseres, vil vi gerne se på i udvalget. Vi synes nok, man kan undre sig over, at man helt har opgivet at løse de skoletrætte elevers problemer inden for folkeskolen. Man erkender, at det er vanskeligt at motivere dem og besværligt at fastholde dem i undervisningen, men i stedet for at gøre noget ved det forsøger man at gøre det lovligt at blive væk fra undervisningen, tage erhvervsarbejde, eller man henviser disse elever til ungdomsskolen, om hvilken man oven i købet siger, at den i hvert fald har forsøgt at tilrettelægge en undervisning, som tager sit udgangspunkt i elevernes egne muligheder og interesser. Det burde være nærliggende for folkeskolen at tage denne opgave op, så det er på folkeskolens betingelser, undervisningspligten opfyldes.

Nu er dette jo en førstebehandling, og vi kan ikke komme ind på enkeltheder, men jeg vil gerne til slut have lov til at sige, at vi er meget tilfreds med den forbedring, der trods alt ligger for faget historie ved, at det gøres selvstændigt som fag på 6. og 7. klassetrin.

Vi er også tilfreds med placeringen af kristendomsundervisningen i hele skoleforløbet, og at det gøres til kundskabsfag uden fritagelsesmulighed, medmindre man tilhører et trossamfund uden for folkekirken. Grundlæggende kundskaber i historie og kristendom er en forudsætning for at forstå og vurdere den udvikling, vort folk og vort land har gennemgået, og for at kende baggrunden for den kultur, det moderne samfund hviler på.

Vi går altså ind i udvalgsarbejdet med en positiv indstilling og håber, at vi kan få nogle af vore tanker gennemført.

Maigaard (SF):

Jeg vil starte med at beklage, at forhandlingen om folkeskolereformen skal foregå på det foreliggende grundlag, nemlig venstres indslag i valgkampen. Jeg vil beklage det af politiske grunde — de svarer ikke til de for-